

Κυριακή ΙΖ' Ματθαίου: Έχουμε πίστη όπως η Χαναναία;

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

[Σωτήριος Θεολόγου](#)

Τελευταία Κυριακή του Ιανουαρίου και μία ημέρα πριν την μεγάλη εορτή των Τριών Ιεραρχών, προστατών της Παιδείας και των γραμμάτων. Σήμερα, ο Χριστός μάς παρουσιάζει ένα από τα πολλά θαύματα που επιτελεί στον κόσμο και στον πληγωμένο άνθρωπο.

Ο Χριστός, μάς περιγράφει ο ευαγγελιστής, μεταβαίνει στα μέρη της Τύρου και Σιδώνος, πέρα από το Ισραήλ, στην περιοχή που ζούσαν οι ειδωλολάτρες. Για ποιο λόγο, όμως, επιλέγει να πάει σε εκείνα τα μέρη; Για να μας δείξει ότι ήρθε για όλους. Για όλο τον κόσμο. Δεν ενδιαφέρεται μόνο για εμάς. Ενδιαφέρεται για όλους τους ανθρώπους.

Μία γυναίκα, όταν άκουσε για το Χριστό, αφήνει την περιοχή της και πηγαίνει να Τον συναντήσει. «Ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται», («ελέησέ με, Κυριε υιέ του Δαυίδ· η κόρη μου βασανίζεται φρικτά από πονηρόν δαιμόνιον»). Ἦθελε να γίνει καλά η κόρη της και έτρεξε προς τον

Χριστό για να βρει τη θεραπεία που επιζητούσε. Η προσευχή της ήταν ιδιαίτερα έντονη γιατί ανησυχούσε για την κόρη της.

Ο Χριστός, όμως, τι κάνει; Την άκουσε χωρίς να απαντήσει καθόλου.

Τι ήθελε να πετύχει; Ήθελε να δοκιμάσει την πίστη αυτής της γυναίκας.

Ακόμα, και οι μαθητές Του παρακαλούσαν το Χριστό για να κάνει καλά το κορίτσι, για να σταματήσει να φωνάζει. Βλέποντας, όμως, την μηδενική αντίδραση του Χριστού, πέφτει στα πόδια Του και Τον παρακαλάει. Τότε, ο Χριστός απαντάει λέγοντας: «Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις», («δεν είναι καλόν να πάρει κανείς το ψωμί από τα τέκνα του και να το ρίψη εις τα σκυλάκια»). Δηλαδή; Τα θαύματα είναι μόνο για τον Ισραηλιτικό λαό και όχι για ειδωλολάτρες. Λόγια τα οποία δείχνουν μεγάλη σκληρότητα στον άνθρωπο.

«Ναί, Κύριε, καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν», («ναι, Κυριε, σωστό είναι αυτό· αλλά και τα σκυλάκια τρώγουν από τα ψίχουλα, που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων των»). Βλέπουμε ότι μεγάλη είναι η ταπείνωση της Χαναναίας και ζητάει ένα ψίχουλο από το τραπέζι του Χριστού. Ακούγοντας ο Χριστός την πίστη της γυναίκας, λέει να γίνει όπως θέλεις· και από εκείνη την ώρα θεραπεύτηκε η κόρη της.

Σήμερα, μάς δείχνει ένα πρότυπο ζωής ένας άνθρωπος· ούτε μορφωμένος είναι, ούτε ιερέας είναι, ούτε πλούσιος είναι. Είναι μία αγράμματη, ειδωλολάτρισσα

γυναίκα, η οποία ήταν βυθισμένη στο σκοτάδι της ειδωλολατρίας και ήταν απελπισμένη για την αρρώστια της κόρης της. Πλησιάζει το Χριστό με πολύ πίστη ότι μπορεί Αυτός που θα συναντήσει να κάνει καλά το κορίτσι της.

Εμείς, σήμερα, έχουμε πίστη στο Θεό; Πιστεύουμε στη βοήθειά Του; Προστρέχουμε για να Τον έχουμε βοηθό και συνοδοιπόρο στη ζωή μας;

Η απάντηση είναι, μάλλον, όχι. Και, πρώτα απ' όλα, εγώ.

Δεν εμπιστευόμαστε το Θεό στη ζωή μας. Τον αφήνουμε έξω από αυτήν, νομίζοντας ότι θα τα βγάλουμε πέρα μόνοι μας. Του λέμε: «Εσύ στην άκρη, θα κάνω ό,τι θέλω εγώ». Το αποτέλεσμα; Αποτυχία. Απελπισία. Καί, τότε, φτάνουμε στο σημείο και ζητάμε τη βοήθειά Του γιατί φτάσαμε στον πάτο. Αλλά, στον πάτο, βρίσκουμε ξανά το Θεό να είναι εκεί για εμάς για να μας δώσει το χέρι Του και να σηκωθούμε πάλι.

Η πίστη, λοιπόν, στο Θεό είναι να εμπιστευτούμε τη ζωή μας σ' Αυτόν. Να γίνει ό,τι θέλει και όπως θέλει ο Θεός.

Φυσικά, δεν ισχύει ότι η πίστη στο Θεό καταργεί τις δυσκολίες και τα προβλήματα. Αλλά, μάς δίνει τη δύναμη εκείνη που θέλουμε για να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά. Άλλωστε, μέσα από τις δυσκολίες, όπως συνέβη και στη Χαναanaία, προσπαθεί να μας δοκιμάσει και να ενδυναμώσει την πίστη μας σ' Αυτόν.

Ας πάρουμε παράδειγμα, σήμερα, από αυτή τη γυναίκα, η οποία ήταν βυθισμένη στο σκοτάδι και στην αμαρτία, πίστεψε στο Θεό και θεραπεύτηκε η κόρη της. Να έχουμε την εμπιστοσύνη στο Θεό, ότι δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ.

<https://bit.ly/3HE5OLM>